

விடுதலைப்புலிகள்

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வமான ஏடு

குரல் 7

மே 85

அன்பளிப்பு கு. 2

விடுதலைப் போர் - பலமுனைகளில் தாக்குதல்

தமிழீழத்தில் புரட்சிகர ஆயுதப்போராட்டம் புதிய மூளைப்போடு தீவிரமடைந்து வருகிறது. ஆயுதப் போராட்டத்தை வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்து வரும் எமது விடுதலை வீரர்கள் சிங்கள ஆக்கிரமிப்புப் படைகளுக்கு எதிராக தொடர்ச்சியான தீர்க்கமான தாக்குதலை மேற்கொண்டு தேசிய விடுதலை யுத்தத்திற்கு ஒரு புதிய உத்வேகத்தை அளித்து வருகின்றனர். தமிழீழத்தின் பல்வேறு மூனைகளிலும் கெரில்லாப் போராட்டத்தை விஸ்தரித்து தீவிரப்படுத்தி வரும் எமது விடுதலை இராணுவம் எதிரிப் படைகளுக்கு பெரும் உயிர்ச்சேதத்தை விளைவித்து வருகிறது. எமது விடுதலை வீரர்களின் வீரம் சேறிந்த போர்ச் சாதனைகளால் சிங்கள இராணுவ இயந்திரம் ஆட்டம் காணத் தொடங்கியுள்ளது.

ஏப்ரல் மாத இறுதிப் பகுதியில் வடக்கின் பல பகுதிகளிலும் கிழக்குமாக தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் கெரில்லா அணிகள் மேற்கொண்ட தீவிரத் தாக்குதல்கள் காரணமாக சிங்கப்பேட்டை மீதும் இராணுவப் படைகளைக் கொல்லப்பட்டனர். பெருந்தொகையான படுகாயமடைந்தனர். இராணுவ வாகனங்கள் பல நாசமாக்கப்பட்டன.

திருகோணமலை

26-4-85 எமது கெரில்லா வீரர்கள் திருகோணமலையில் நடத்திய தாக்குதல் ஒன்றில் 7 இராணுவ வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இத்தாக்குதல் கட்டைபறிச்சாள் என்ற மிடத்தில் மட்டக்களப்பு-முதுர் வீதியில் நடைபெற்றது.

ரோந்தில் வந்து கொண்டிருந்த இராணுவ ஜீப் வண்டியொன்றை விடுதலைப் புலிகளிடம் தாக்கம் கொண்டு வெடி வைத்து தகர்த்தெறிந்தனர். இத்தாக்குதலில் வெப்பினன்ட் அமரீயல் எனப்படும் இராணுவ அதிகாரியும் 6 இராணுவச் சிப்பாய்களும் கொல்லப்பட்டனர்.

கரவேட்டி

28-4-85 எமது கெரில்லா வீரர்களுக்கும் சிங்கள இராணுவத்தினருக்கும் மத்தியில் கரவேட்டியில் நடைபெற்ற போரில் மொத்தம் 18 சிங்கள இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர்.

விடுதலைப் போராளிகள் வேட்டையாடும் நேரத்தில் சிங்கள இராணுவப் படைப்போன்று 8 பாதுகாப்பு கவச வண்டிகளில் கரவேட்டிப் பகுதிக்குள் பிரவேசித்தது. இந்த இராணுவத் தொடர் வாகனங்கள் கரவேட்டியிலுள்ள வதிரி-நவீன இயல் வீதியை வந்தடைந்தபோது தயார் நிலையிலிருந்த எமது வீரர்கள் நிலக்கண்ணிகளை வெடிக்கப் பணிபுரினர். நிலக்கண்ணி வெடிப்பில் ஒரு இராணுவ வாகனம் நாசமாக்கப்பட்டது. அவ்வாகனத்திலிருந்து 8 இராணுவச் சிப்பாய்கள் மீதவந்திவெயமானடைனர். பல இராணுவத்தினர் படுகாயமடைந்தனர். இந்திமர்க்குண்டு வெடித் தாக்குதலால் நிலை தடுமாறிய இராணுவத்தினர் பலர் வாகனங்களிலிருந்து குதித்து ஒடி வயல்களுக்குள் பதுங்கினர். எமது வீரர்கள் இவர்களைப் பின்பு தொடர்ந்து சென்று தாக்கியதில் 10 இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். எமது வீரர்களுக்கு எவ்வித உயிர்ச்சேதமும் ஏற்படவில்லை.

இன்பருட்டி

26-4-85ல் பகுத்தித்துறைக்கு அண்மையிலுள்ள இன்பருட்டி என்ற இடத்தில் எமது விடுதலை வீரர்கள் நடத்திய தாக்குதல் ஒன்றில் 11 இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டதுடன் பலர் காயமடைந்தனர். தொடர் வாகனங்களில் வந்து கொண்டிருந்த இராணுவத்தினர் மீது நிலக்கண்ணி வெடிகள் வைத்து நடத்திய இத்தாக்குதலில் ஒரு இராணுவக் கவச வண்டி தீர்ப்புமாக்கப்பட்டது.

இத்தாக்குதலால் நிலைகுலைந்த சிங்கள இராணுவத்தினர் பகுத்தித்துறை தகரீயுள்ள புகுந்து அங்குள்ள கடைகளுக்கு தீவைக்க முற்பட்டனர். அப்போது நடந்த துப்பாக்கி எண்டையில் ஒரு இராணுவச் சிப்பாய் கொல்லப்பட்டான். புலிகளை எதிர்கொள்ள முடியாது ஏறிய இராணுவத்தினர் சிதறலடைந்தனர்.

அரியாலு

29-4-85 அன்று பிற்பகல் 2 மணிவளையில் நாவற்குழி இராணுவ முகாமிலிருந்து யாழ் நோக்கி முன்று கவசப் பாதுகாப்பு வண்டிகளில் வந்துகொண்டிருந்த சிங்கள இராணுவத்தினர் மீது எமது கெரில்லா வீரர்கள் நிலக்கண்ணி வெடிகளை வைத்துத் தாக்கினர். நிலக்கண்ணி வெடிப்பில் ஒரு இராணுவ வாகனம் முற்றாக நாசமாக்கியது. 10 இராணுவத்தினர் மீதவந்திவெயமானடைனர். இதனை அடுத்து எமது வீரர்களுக்கும் சிங்கள சிப்பாய்களுக்கும் மத்தியில் துப்பாக்கிச் சண்டை மூண்டது. 3 மணி நேரம் வரை நடைபெற்ற இச்சண்டையில் விடுதலைப் புலி வீரர்கள் சாக்கட்டுகளைப் பாரிந்து மற்ொரு கவச வண்டியைத் தகர்த்தனர். அதே சமயம் இராணுவத்துக்கு உதவியாக 'ஹெலிகப்டர்' ஒன்றும் சம்பவம் நடைபெற்ற இடத்துக்கு வந்து தாக்குதலை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தது. எமது வீரர்கள் நிலப்பிச்சு கட்டும் ஹெலிகப்டர் அங்கிலிருந்து பின்புறப்பது. எமது தரப்பில் எவ்வித உயிர்ச்சேதமும் ஏற்படவில்லை.

பருத்தித்துறை

28-4-85 பகுத்தித்துறை போலீஸ் நிலையத்திற்கு அண்மையில் ரோந்து வந்துகொண்டிருந்த இராணுவத்தினர் மீது எமது வீரர்கள் தாக்குதலை மேற்கொண்டனர். இத்தாக்குதலில் 4 இராணுவ வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

புலிகளின் தாக்கம் தமிழீழக் தாயகம்

புலிகளின் குரல்

போராளிகளும் பொதுமக்களும்

உண்மையில் ஒரு விடுதலைப் போராளி என்பவன் யார்? அவனிடம் காணவேண்டிய உயரிய குணம்சங்கள் என்ன? விடுதலைப் போராளிக்கும் பொதுமக்களுக்கும் உள்ள உறவு எவ்வகையானது? இந்தக் கேள்விகளை நாம் எழுப்புவதற்கு காரணம் இல்லாமல் இல்லை. ஏனென்தான் இவற்றுள் தமிழீழத்தில் மக்களும் இந்தக் கேள்விகளையே எழுப்புகிறார்கள். போராளிகள் யார்? போலிகள் யார்? என்பதை இனம் காணவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு எமது மக்கள் தள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

"இயக்கம்" என்ற பெயரில், போராளிகள் என்ற போர்வையில், 'போராட்டம்' என்ற சாக்கில் நாளந்தம் நடைபெற்று வரும் சமூக விரோத நடவடிக்கைகளே எண்ணற்றவை. தனியார் நிறுவனங்கள், சமூக சேவா நஸங்கள், கடலி நிலையங்கள், மட பீடங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சதா சூறையாடப்பட்டு வருகின்றன. ஏழைத் தொழிலாளர்களின் ஊதியங்கள் கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றன. வயோதிகர்களின் ஓய்வுப் பணம் அபகரிக்கப்படுகிறது. தனியார் வாகனங்கள் கண்டபடி கடத்தப்படுகிறது. பணமாகவும், பொருளாகவும் மக்கள் சொத்து சதா பறிக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் ஒட்டுமொத்தமாக தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், அரசு ஊழியர்கள், மத குருக்கள், மாணவர்கள், வயோதிகள் என்ற ரீதியில் பரந்துபட்ட மக்கள் பாரிய அளவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். போதாக்குறைக்கு மக்கள் சதா மிரட்டப்படுகின்றனர், உதைக்கப்படுகின்றனர். ஆயுத முனையில் அவமானப்படுத்தப்படுகின்றனர். அசிங்கமான வார்த்தைகளால் இழிவுபடுத்தப்படுகின்றனர். இந்தக் கொடுமைகள் எல்லாம் புரிந்துவரும் மக்கள் விரோதிகள் நம்மை 'மக்கள் போராளிகள்' என்று அறிமுகம் செய்யும்போதுதான் மக்கள் வேதனை யடைகிறார்கள். விரக்தி யடைகிறார்கள். விடுதலை இலட்சியத்தில் வெறுப்படைகிறார்கள்.

யார் இந்தப் போராளிகள்? இவர்கள் யாருக்காகப் போராடுகிறார்கள்? மக்கள் இயக்கம் என்றும், மக்கள்

அமைப்பு என்றும், மக்கள் புரட்சி என்றும் வெகுசன வேதாந்தம் ஒதிக்கொண்டு மக்களை அடக்கி, மக்களைச் சுரண்டி, மக்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சி வரலும் இந்த சமூக விரோதப் பேய்களின் நோக்கம் தான் என்று? அரசு பயங்கரவாதப் பூதம்பந்தால் இன்று தமிழீழம் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழினத்தை பூண்டோடு ஒழித்துக்கட்ட எதிரி கங்கணம் கட்டி நிற்றலின். எமது மக்களே வரலாற்றில் கண்டிபுராத அடக்குமுறையால் நசுக்கப்பட்டுவருகின்றனர். அவர்களது நாளந்தவாழ்க்கை ஜீவமரணப் போராட்டமாக மாறியிருக்கிறது. தாங்களோடு அன்பத்தில் தோய்ந்துபோய் வரலும் எமது மக்கள்மீது மேலும் கொடுமைகளை இழைப்பவர்கள் "மக்கள் போராளிகளாக" இருக்க முடியாது. இவர்கள் மக்கள் விரோதிகள். இனத் துரோகிகள். சிங்கள இனவாத ஓநாய்களையிட மிகவும் மோசமான பயங்கரவாதிகள்.

ஒரு விடுதலைப் போராளியானவன் மக்களின் விடுதலை என்ற இலட்சியத்தில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கிறார். இந்த வகையில் அவன் ஒரு மகத்தான இலட்சியவாதி. ஒரு சமூகப் புரட்சிவாதி. முதலில் அவன் தனக்குள் புரட்சி செய்து அந்தப் புரட்சிகர விழிப்புணர்வால் சமூகப் பிரக்ஞையைப் பெறுகிறார். பொதுநலம் என்ற இலட்சியத்தில் தனது சுயநலத்தை எறிந்துவிட்டு மக்களுக்காக, மக்களின் சுபீட்சத்திற்காக, மக்களின் சுதந்திரத்திற்காக அவன் வாழுகிறார். மனிதமும், மக்கள் நேயமும், மக்கள் அபிமானமும் கொண்ட அவனே உண்மையில் ஒரு மக்கள் போராளி.

இந்த உயரிய பண்புகளைத் தழுவிய, இந்த உன்னத இலட்சியத்தை வரித்த, மக்கள் போராளிகளை அணி திரட்டிக்கொண்ட ஒரு இயக்கமே உண்மையான மக்கள் இயக்கமாகும். அந்த புரட்சிகர இயக்கமே மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடும் அருகதையைப் பெறுகிறது. மக்களும் அந்த இயக்கத்தையே இனம் கண்டு அரசுவினத்துக்கொள்வார்கள்.

Inching towards unity

தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்கள்

நான்கு தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்கள் ஒன்றுகூட இணைந்து

இணைந்தன இயக்கங்கள்

Tamil militant groups unite

Tamil militant groups come together

MADRAS, March 24 - The Liberation Tigers of Tamil Eelam, one of the deadliest and the most powerful among the guerrilla groups fighting for a separate State for Sri Lanka's Tamils, has decided to join the Eelam People's Revolutionary Front.

MADRAS, April 11 - The Liberation Tigers of Tamil Eelam, one of the deadliest and the most powerful among the guerrilla groups fighting for a separate State for Sri Lanka's Tamils, has decided to join the Eelam People's Revolutionary Front.

தமிழீழத் தனியாக, சோசலிசப் புரட்சி ஆகிய எமது அடிப்படை இலட்சியங்களை பலப்படுத்தும் நோக்கிலும், புரட்சிகர முற்போக்கு சக்திகளை ஒன்றிணைத்து சுதந்திரப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் இலக்கிலும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஏனைய முக்கிய விடுதலை அமைப்புகளுடன் ஒன்றுசேர்ந்து இயங்க முடிவு செய்திருக்கிறது. விடுதலைப் போராளிகள் மத்தியில் ஒற்றுமைக்கான தேவையையும், அவசியத்தையும் அதன் வரலாற்று நிர்ப்பந்தத்தையும் நன்கு உணர்ந்து கொண்ட நாம், ஒரு புதிய புரட்சிகர பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையை கட்டி எழுப்பும் நோக்கில் ஏனைய விடுதலை இயக்கங்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ளோம். சுழத் தமிழீழின் அரசியல் வரலாற்றில் முக்கியம் வாய்ந்த இந்த ஒருமைப்பாடு கடந்த ஏப்ரல் 10ந் திகதி சாத்தியமாகியது. இது சம்பந்தமாக வெளியிடப்பட்ட கூட்டுப் பிரகடனத்தை கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.

சுழத் தமிழ் பேசும் மக்களின் தேசிய சுதந்திரப் போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதில் ஒன்றுபட்டுச் செயல்பட சுழத் தேசிய விடுதலை முன்னணியும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் முடிவு செய்துள்ளன 1984ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் உருவாக்கப்பட்ட சுழத் தேசிய விடுதலை முன்னணியானது முன்னிய விடுதலை அணிகளின் கூட்டமைப்பாகும். தமிழீழ விடுதலை இயக்கம் (T.E.L.O.) சுழப்புரட்சி அமைப்பு (EROS), சுழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (EPRLF) ஆகியன இக் கூட்டமைப்பில் அங்கம் வகிக்கின்றன.

ஒரு சமூக அமைப்பு என்றும், மக்கள் புரட்சி என்றும், மக்கள் அமைப்பு என்றும், மக்கள் புரட்சி என்றும் வெகுசன வேதாந்தம் ஒதிக்கொண்டு மக்களை அடக்கி, மக்களைச் சுரண்டி, மக்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சி வரலும் இந்த சமூக விரோதப் பேய்களின் நோக்கம் தான் என்று? அரசு பயங்கரவாதப் பூதம்பந்தால் இன்று தமிழீழம் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழினத்தை பூண்டோடு ஒழித்துக்கட்ட எதிரி கங்கணம் கட்டி நிற்றலின். எமது மக்களே வரலாற்றில் கண்டிபுராத அடக்குமுறையால் நசுக்கப்பட்டுவருகின்றனர். அவர்களது நாளந்தவாழ்க்கை ஜீவமரணப் போராட்டமாக மாறியிருக்கிறது. தாங்களோடு அன்பத்தில் தோய்ந்துபோய் வரலும் எமது மக்கள்மீது மேலும் கொடுமைகளை இழைப்பவர்கள் "மக்கள் போராளிகளாக" இருக்க முடியாது. இவர்கள் மக்கள் விரோதிகள். இனத் துரோகிகள். சிங்கள இனவாத ஓநாய்களையிட மிகவும் மோசமான பயங்கரவாதிகள்.

ஆயுதப் போராட்டத்தை (மக்கள் போராட்டத்தை) எமது போராட்டப் பாதையாகக் கொள்ளும்படி.

புரட்சிகர ஆயுதப் போராட்டப் பாதையை தழுவிக் களத்தில் போராடும் இந்த நான்கு விடுதலை இயக்கங்கள் மத்தியில் ஒருமைப்பாடு ஏற்பட்டமை எமது விடுதலைப் போராட்டத்தில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியாகும். சுழத் தமிழீழின் சுதந்திரப் போரில் ஒரு திருப்புமுனை யாக அமைந்துள்ள இந்நிகழ்ச்சி புரட்சிகர சக்திகளை ஒன்றிணைத்து ஆயுதப் போராட்டத்தை ஒருமைப்படுத்தி வலுப்படுத்த வழிகோலியுள்ளது. இராணுவப் பயங்கரவாத அட்டோழியங்களையும், இனக் கொலையையும் எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் பந்தை அனுபவித்து வரும் மக்களுக்கு எமது விடுதலை அணிகள் ஒன்றுபட்ட செய்தி பெருமையாகும்.

1. ஸ்ரீலங்கா ஆதிக்கத்தி் இருக்கும், அடக்குமுறையிலிருந்து எமது தாயகத்தின் சுதந்திரத்தையும், இறைமையையும் வென்றெடுத்தல்.
2. இயங்குவதற்கு தமிழீழ தேசிய இனத்தின் சுயநினைவு உரிமைமைய நிலுநாட்டுகின்ற தனியரசைத் தவிர்த்த வேறெந்த குறைந்தபட்ச சமரசத் திட்டத்தையும் அங்கீகரிப்பதில்லை.
3. பரந்துபட்ட மக்களின் பங்களிப்போடு பரிணாமம் பெறும் வெகுஜன

4. தேசிய சுதந்திரப் போராட்டத்தோடு சோசலிச புரட்சியையும் முன்னெடுத்து, சுதந்திரத்தாய்நாட்டில் சோசலிச சமூகசாதனைக் கட்டி எழுப்புவதல்.
 5. உலக ஏகாதிபத்திய நவகலனித்துவப் பிடியிலிருந்து எமது தேசத்தை பூரணமாக விடுவித்து, அணிசேரக்கொள்ளக்கூடிய தீர்மானித்துள்ளோம்.
- எமது இந்த ஒருமைப்பாடு விரிவுபட்டு வலுப்பெற இத்துறையும் ஆதரவும் தருமாறு எமது மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் மூலம் உலக தமிழ் மக்களையும் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

விடுதலைப் புலிகள்

அழில்சார் கப்பரால்

ஒரு மக்கள் சமூகம் வீழ ஆன்மீயங்கள் அடக்குமுறை ஆட்சி நடத்தும் போது வெறும் பொருளாதாச் காண்டலும் செய்யவியலாது. பொருளாதாச் காண்டலு தீவிரமாக நடத்துவதற்காக மக்கள் சமூகத்தின் கலாச்சார வாயுவை அடக்குமுறையாளர்கள் விட்டமிட்டு நகக்கி இருக்கிறார்கள் என்பது வாயுவை அடக்கும் உண்மை. அடக்கப்பட்ட மக்கள் சமூகத்தினால் கலாச்சார ரீதியாக இயங்கக் கூடியவர்களை ஒழித்துக்கட்டுவதன் மூலம்தான் அடக்குமுறையாளர்கள் தங்கள் ஆட்சியை உறுதிப்படுத்துகின்றனர்.

மக்களின் கலாச்சார வாயுவின் அழிப்பதற்கும், வீசிப்பிழக்கவைப்பதற்கும், முடக்குவதற்கும் அடக்குமுறையாளர்கள் அடித்தலின் பிரயோகின்றனர். ஏனெனில் ஒரு உறுதியான உள் நாட்டுக் கலாச்சார வாயுவே இயக்குமட்டில் அந்நிய ஆட்சி நிர்வாகமடைய முடியாது.

ஒரு மக்கள் சமூகம் அடக்கப்படும்போது அம்மக்களின் உணர்வுகள் வளர்ந்துவரும் ஒரு சூழியை திருப்பி மூலியை கலாச்சார வாயுவை எதிர்ப்பதாகத் தீர்ந்திருக்கிறது. இதனை உடைத்தெறிய முடியாது. இந்த கலாச்சார எதிர்ப்பை அரசியல் விழிப்பாகவும், பொருளாதாச் காண்டலுக்கு எதிரான இயக்கமாகவும், அடித்தல எதிர்ப்பாகவும் தோற்றம் கொள்கிறது.

அடக்குமுறையாளர்கள் ஒரு மக்கள் சமூகத்தின்மீது தங்கள் ஆட்சியை நிலைக்கொள் செய்வியை வலுவளவற்றுள் ஒன்றைத் தான் தெரிவு செய்யலாம்.

1. அடக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவரையும் ஒழித்துக் கட்டுதல்—இதனால் கலாச்சார எதிர்ப்பு மீறக்கூடாது மீலமாயல் செய்யலாம்.
2. அடக்கப்பட்ட மக்களின் கலாச்சார வாயுவிற்குப் பங்கும் வராதவாறு ஆதிக்கம் செய்யல்—அதாவது காண்டலு எதிர்ப்பாக வலுவளவும் அடக்கப்பட்டவர்களுக்கு கலாச்சாரத்தை இலகுவாக வைத்தல்.

இவற்றுள் முதலாவது முறை தான் சரித்திரத்தில் நடந்துள்ளது. இரண்டாவது முறை தற்போது இன்றுமே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மனித வர்க்கத்தின் அடிப்படை இத்த இரண்டாவது முறை நடைபெற முடியாததென்றால், ஒரு சமூகத்தின் கலாச்சாரத்தின் பண்பாடாக, அந்த சமூகத்தின் பொருளாதா அரசியல் வாயுவின் அடக்கி ஆள்வது முடியாத காரியம்.

ஆனால் அடக்குமுறையாளர்கள் அடக்கப்பட்டவர்களை தங்கள் இனத்தினராக மாற்றுவதற்கான எண்ணுவதன்மே. இது நடைமுறையில் எப்படி என்று பார்த்தால், ஏறத்தாழ வளமுறை மூலம் மக்களின் கலாச்சாரத்தின் மூலப்பதாகவே இது அமையும். ஆனால் அம்மீதம் ஒரு மக்களின் கலாச்சாரத்தின் ஏறத்தாழ செயல்பாடுகளைக் கட்டிவைக்க முடியாது என்பதற்கும் இந்தக் கருத்துக்கு அடித்தலமில்லை. "ஆபிரிக்கா கலாச்சாரம் இல்லாத ஒரு கண்டம்" என போர்த்துக்கீசர்கள் கூறிய கருத்து இதற்கு உதாரணம்.

இயற்கையிலேயே கறுப்பின்கள் சூழப்பட்ட மனிதத்தன்மை உள்ளவர்கள் என்ற சித்தாந்தம் கூட இத்தகையதுதான். இதன் படி இயற்கையே கறுப்பு வெள்ளையானது என்றும், உலகின் மிகக் குறுமான முறை மூலம் தென்னாபிரிக்காவின் சிறு பான்மை வெள்ளையர்கள் பெரும்பான்மை கறுப்பின்கள் அடிமைநாக வைத்துள்ளனர். இந்த சித்தாந்த நாடகத்தை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ஆவேசம் ஏற்றி மறைப்பதற்காகத்தான்—அது அடக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு கலாச்சாரம் இருக்கிறது என்ற உண்மையாகும்.

மாறுதலுக்கு இடமில்லாமல் சமூகமாயினும் சரி மாற முடியாத சமூகமாயினும் சரி கலாச்சாரம் தான் அதன் ஜீவநாடி. சமூகத்தில் எல்லாவற்றும் உருவாகியும் கலாச்சாரமே தீர்மானிக்கிறது. அடக்கப்பட்ட சமூகத்தின் சரித்திரத்தையும் இது அம்சங்களையும் ஒரு இலட்சியம் வழிநடத்தும் அந்த இலட்சியம் அந்த சமூகத்தின் கலாச்சாரத்துக்கே உரியது. அந்நிய ஆதிக்கத்தின் கலாச்சாரத்தின் மூலம் எதிர்ப்பு தென்படும் விளக்கம் இது.

கலாச்சாரம் கடந்தகால சரித்திரத்தின் விளைவு மட்டுமல்ல எதிர்கால சரித்திரத்தை நிர்ணயிக்கும் சக்தியாக விளங்குகிறது. தனது சமூகக் கட்டுமானத்துக்கு நிலவும் சூழல்களின் உருவங்களையும் மனித உறவுகளையும் ஆள்வதன் மூலம் கலாச்சாரம் சரித்திரத்தையே ஆட்சி செய்கிறது.

இந்த உண்மையை புரிந்து கொள்ளாததால் பல அடக்குமுறையாளர் தேர்வில்கொண்டுள்ளனர். சில விடுதலை இயக்கங்களின் தேர்வுவிக்ரமம் இப்போது காரணம்.

தேசிய விடுதலையின் அம்சங்களை இனி கவனிப்போம். ஏகாதிபத்திய சமூகமுறைக்கு எதிரான இயக்கமே தேசிய விடுதலை இயக்கம். ஏகாதிபத்தியம் ஒரு மக்கள் சமூகத்தின் சுதந்திரமான உற்பத்திமுறை வளர்ச்சியைப் பிழிவிடுகிறது. இந்த உற்பத்தி முறையே இயக்குகிறது. எனவே அந்த மக்களின் இயற்கையான சரித்திர வளர்ச்சியை மறுப்பதாகவே ஏகாதிபத்திய கண்டம் அமைகிறது. இதுதான் ஏகாதிபத்தியத்தின் இலட்சணம்.

ஒவ்வொரு சமூகமும் இயற்கையாக உற்பத்திச் சாரத்தையே உடையதாகிறது. இயற்கையுடன் சமூகமும் கொள்ளும் உறவு வேறு வகையானது.

இதே இயற்கை சமூகங்கள் தங்களுக்குள்ளும் உறவுகளும் மனித உறவுகளிலும் வித்தியாசமாக ஏற்படுகின்றன. இது வர்க்க வேறுபாடுகளை விளக்கிறது. இது சரித்திரத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் தீர்மானிக்கிறது.

மனிதின் மலம்போன்று சரித்திரத்தின்மூலம் மலம்போன்று கலாச்சாரம். சமூகமாதல் சூழ்நிலைமையும், அதனால் அமைக்கப்பட்ட சமூகத்தின் தன்மையையும் வெளிவிடுகிறது. ஏறத்தாழ கலாச்சாரம் மொத்தமாகவும் அந்நிய உறவுகளை சரித்திரம். ஏறத்தாழ கலாச்சாரம் இணைக்கும் மொத்தம் கலாச்சாரத்தின் சமூகத்தை இடைவிடாமல் புனருத்தாரணம் செய்யவது கலாச்சாரம்.

சமூகத்தின் உயிருட்டமான பொதுப்புணர்வுகளும் பேறுவாயு கலாச்சாரம்தான். ஏகாதிபத்திய அடக்குமுறை ஒரு சமூகத்தின் சரித்திரத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் சேர்த்தே அழிக்கிறது. இதனால் தேசிய கலாச்சாரங்கள் இன தேசிய விடுதலை இயக்கங்களின் உருவாக்கி ஊக்குவிக்கிறது. மக்களின் சமூக அரசியல் அம்சங்களினது நிலை எப்படி இருப்பினும், அவர்களது கலாச்சாரம் தான் விடுதலை இயக்கமாகவடிவெடுக்கிறது.

சரித்திரத்தினின்றும் ஒரு சமூகம் அன்னியப்படுத்தப்பட முடியாத உரிமையே தேசிய விடுதலையின் அந்திவரர் ஆகும். எனவே ஒரு விடுதலை இயக்கத்தின் நோக்கம் ஏகாதிபத்திய வாதிகளால் பறித்தெடுக்கப்பட்ட இந்த உரிமையின் மீட்புதான்.

காண்டலுக்காக ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அடக்கப்பட்டவர்களிடம் இந்த கலாச்சார பொருளாதா

பட்ட இந்த உரிமையின் மீட்புதான். அதாவது தேசிய உற்பத்தி சக்திகளை விடுவிக்கும் இயக்கமே இது. ஆகவே தேசிய உற்பத்தி முறைகள் பரிபூரணமாக விடுதலை பெறுவதே தேசவிடுதலை. உற்பத்தி சக்திகள் விடுபட்டதும் அந்த சமூகத்தின் கலாச்சாரத்துக்கு புதிய வளர்ச்சி ஏற்பட இடம் கிடைக்கிறது.

கலாச்சார விடுதலை என்பது அன்னிய கலாச்சாரத்தை முற்றாக நிராகரிப்பதல்ல. வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய வற்றை வெளிவிடுகிறது கவிஞர் தேவையற்றவற்றை நீக்கி ஒரு தேசத்தின் கலாச்சாரத்தை வளர்த்தல்வாகும்.

அன்னிய அடக்குமுறை என்பது கலாச்சார அடக்குமுறை என்றால் அன்னியரிடமிருந்து விடுதலை பெறுவது கலாச்சார விடுதலை பெறுவதாகும். இதன் படி பார்த்தால் விடுதலை இயக்கம் என்பது கலாச்சார சக்தியின் அரசியல் அமைப்பு ஆகிறது. எனவேதான் மக்களது கலாச்சாரத்தின் உணர்ந்தவர்களாக விடுதலைப் போராளிகள் இருப்பது அவசியமாகிறது.

இயந்திர மூட்படும், நிற வேறுபாடுகளும் கலாச்சார அறிஞர்கள் என்ற போலிக் கருத்துக்கள் மறைந்துவிட்டன. எல்லாவித

மக்களிடமும் கலாச்சார உணர்வு உள்ளது என்பது இன்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விடயம். மக்கள்தான் கலாச்சாரத்தின் படைப்பாளிகளும் சேமிப்பாளர்களும் என்பதனை போராளிகள் உணர்வது அவர்களது கடமை. மக்கள் அனைவரது பொதுவான கலாச்சாரப் பண்பின் பிரதிபலிப்பு ஒரு பகுதியினரை மட்டும் விடுதலை இயக்கம் பிரதிபலிக்க கூடாது.

கலாச்சாரத்துக்கு ஒரு பொது அமைப்பு இருப்பினும் மக்களின் எல்லாப் பகுதியினரும் ஒரு தாத்தியான கலாச்சாரவர்க்காக இருக்க முடியாது. அவர்களிடையே வளர்ச்சி வேறுபாடு இருக்கும். ஒவ்வொரு சமூகப் பகுதியும் பொருளாதாத்தினால் உருவாக்கப்பட்டதும் அப்பகுதியை ஆள்வது ஒரு சமூகம் பிரிவினரே. விடுதலைப் போர்ப் பான்மையின் அவர்களது கலாச்சாரப் பண்பை தீர்மானிக்கிறது. இந்த இடத்தில் தான் கலாச்சாரம் தனது முழு விசேஷத்தன்மையையும் ஒரு தனி மனிதன் மூலம் வெளிவிடுகிறது.

ஆபிரிக்காவில் கிராமப்புறம் கவிஞர் ஒரு நகரம் வரை பல வேறு வடிவங்களில் கலாச்சாரம் வேறுபட்ட தன்மைகளை வெளிவிடுகிறது. விடுதலை இயக்கங்கள் இந்த வேறுபாடுகளைக் கண்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

காண்டலுக்காக ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அடக்கப்பட்டவர்களிடம் இந்த கலாச்சார பொருளாதா

ஏற்றத்தாழ்வுகளை உருவாக்கியுள்ளனர். இதன் விளைவாக நகர்ப்புறத்தினரும் கிராமத்தின் குட்டி முறையினரும் அந்நிய கலாச்சாரத்தின் ஏற்றுதல்கள் சொந்த மக்களின் கலாச்சாரத்தை ஏறாளப்படுத்தும் நிலை ஏற்படக்கூடும். கயநிலத்திலிருந்து இந்த அந்நிய கலாச்சாரவாதிகள் அந்நியமகிளினர். விடுதலை இயக்கத்தின் இயக்கத்து நிலை விளை இதுவே நிதானிக்கிறது. எனவே போர்த்துக்கீசர்களால் கலாச்சாரம் அன்னியப் பிரிவினரே இவர்களை மனம் திருப்ப வைக்க முடியும்.

இருந்தும் மனம் திரும்பாமலே சந்தர்ப்பவாதிகளாக விடுதலை இயக்கத்தினர் சிலர் அமுத்யவாயும் இவர்கள் தங்களுக்குப் படிப்பு, கருவிகளும் ஆகியவற்றும் இயக்கத்தின் உயர் பதவிகளும் கைப்பற்றக்கூடும். எனவே கலாச்சார தளத்தினும் அரசியல் தளத்தினும் இது பற்றிய தீவிர விழிப்பு அவசியம். எனினும் அன்னிய மதோபவாதிகளாக அடக்குமுறையாளர்களினால் உருவாக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து கூட உண்மையான விடுதலை வீரர்கள் பிரிந்துள்ளனர். வர்க்க உணர்வின் இயக்கம் முற்றாகத் துறப்பது தான் போராட்டத்திற்கு முக்கிய வித

கலாச்சாரக் கட்டமைப்பாக உருவாவதும் அவசியம். தேசிய உணர்வுக்கும், ஒழுக்கத்துக்கும், பல்வேறு சமூகப் பிரிவுகளின் கலாச்சார அம்சங்களை இணைப்பது ஒரு உபாயமாகும். இது விடுதலை இயக்கத்துக்கு இன்றியமையாதது. இது தேசிய சூழலுடன் மக்களை இணைக்கிறது. தங்களுக்குள்ளேயும் அல்லாமைகளையும் மக்கள் நேரே சந்திக்க வகை செய்கிறது.

விடுதலை இயக்கம் முன்னேறும் போது அது பலவேறு நோக்கங்களை ஒன்றிணைக்க வேண்டும். உள் வேறுபாடுகளைக் களைந்து பொதுவான இலட்சியமாக விடுதலையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பெரும்பான்மையான மக்கள் கஷ்டங்களுக்குள் தியாகம் கருக்குமிடையே விடுதலை இயக்கத்தின் இலட்சியத்தை இயக்குபவர்களே ஆதரிப்பார்களே யானால் அது ஒரு பெரிய அரசியல் வெற்றியும் ஒழுக்கவியல் வெற்றியுமாகும். இது ஒரு மாபெரும் கலாச்சார வெற்றியுமாகும்.

அடக்குமுறையாளர்களுக்கு அடக்கப்பட்டவர்களுக்கு மீட்டு மீட்டு உணர்வுகளைக் கலாச்சார வேறுபாடு எல்லாவற்றையும் அடக்குமுறை யாளர்களின் கலாச்சாரத்தின் அடக்கி ஆள்வதும் ஆட்சியை நீடிக்க வைப்பதும் எனது என நினை சரித்திரம்.

ஆபிரிக்கா விடுதலையில் காலனி சக்தியின் போட்டி தப்புகக்கூடு ஆபிரிக்க மக்களின் கலாச்சார சக்தியின் குறைந்து மதிப்படைந்திருக்கிறது. இதன் விளை

விடுதலை இயக்கம் முன்னேறும் போது அது பலவேறு நோக்கங்களை ஒன்றிணைக்க வேண்டும். உள் வேறுபாடுகளைக் களைந்து பொதுவான இலட்சியமாக விடுதலையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பெரும்பான்மையான மக்கள் கஷ்டங்களுக்குள் தியாகம் கருக்குமிடையே விடுதலை இயக்கத்தின் இலட்சியத்தை இயக்குபவர்களே ஆதரிப்பார்களே யானால் அது ஒரு பெரிய அரசியல் வெற்றியும் ஒழுக்கவியல் வெற்றியுமாகும். இது ஒரு மாபெரும் கலாச்சார வெற்றி.

நாட்டின் படித்த அறிவு வாதிகள், பட்டம் பெற்றவர்கள், சுயமான தொழிலாளிகள் உள்ளவர்கள். கிராமத்துமேல் மட்டத்தினர் ஆகியோர் விடுதலைப் போரின் போது அன்னியருக்கு ஆதரவாக நடந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் அன்னிய கலாச்சாரத்தை மதித்ததன் விளைவே இது. கலாச்சார மதிப்பீடு அரசியல் சார்வின் தீர்மானிக்கிறது என்பதற்கு இது உதாரணமாகும். வர்க்க உணர்வுகளும் இதில் காணலாம். இவர்கள் தங்களுக்கு வர்க்கத் தேவையான பிரதானமானவை என்ற மனோபாவம் உள்ளவர்கள், போராட்டத்தின் அரசியல், பொருளாதா, கலாச்சார அடிப்படைகளைப் பண்பிடுகின்றன விடுதலை இயக்கத்தின் இந்த விஷயத்தை கவனத்தின் கொள்வது அவசியம்.

மனமாற்றமடையும் சமூகத்தின் மேலதட்டில் உள்ளவர்களின் கலாச்சாரப் பங்கும் மக்களின் கலாச்சாரப் பங்கும் ஒற்றுமை பெறுகிறபோது தான் போராட்டம் திறனாகிறது. இதில் முக்கியமானதை யும், முற்போக்கானதை யும், புரட்சிகரமானதை யும் போராளிகள் பேணுவது தேசிய கலாச்சாரத்துக்கே வலி காட்டுகிறது.

ஒவ்வொரு சமூகம் பிரிவினர்களால் அம்சங்களையும் விடுதலை இயக்கம் ஐக்கியமாக்கிக்கொள்ளும் இந்த ஐக்கியம் ஒரு தேசிய

வர்க்க போர்த்துக்கீசிய காலனி முறையால் இணைப்படைந்திராத போர்த்துக்கீசிய மக்கள் மூன்று காலனி புத்தகம் மூலம் தங்கள் தப்பிக்காக்கிற்று பலனை அனுபவிக்கின்றனர்.

கலாச்சாரம்

யாழ்ப்பாணத்தில்

தமிழீழத்தில் சிங்கள ஆயுதப் படைகளின் பலத்த பாதுகாப்பு அரணாகத் திகழ்ந்து வந்த யாழ்ப்பாணப் போரில் நிலையம் வீது பலத்த தாக்குதலை நடத்தி, போரில் கட்டிடங்களை தரைமட்டமாக்கி, இதுவரை தடைபெறாத மாபெரும் இராணுவ சாதனையை எழுது விடுதலை வீரர்கள் நிலைநாட்டினர். ஏப்ரல் 10ந் திகதி இரவு மேற்கொள்ளப் பட்ட இந்தப் பெரும் தாக்குதலுக்கு அடுக்காடுக்க முடியாது சிங்களப் போரிலார் சிதறி ஓடினர். பெரும் தொகையான ஆயுதங்களும் கைப்பற்றப்பட்டன.

போரில் ஆயுதக் கிடங்கிலிருந்து 35,303 துப்பாக்கிகள் 54 புத்தம் புதிய துப்பாக்கிகள் 2 உப இயந்திர துப்பாக்கிகள் (எஸ். எம். ஜி.) 2 எஸ். ஏ. ஆர். 80 சிங்கப்பூரில் தயாரிக்கப்பட்ட தானியங்கித் துப்பாக்கிகள், 1 எஸ். எல். ஆர். துப்பாக்கி 50க்கும் அதிகமான கழல்த் துப்பாக்கிகள் 175 அதிசக்தி வாய்ந்த கைக்குண்டுகள், 3 கண்ணீர்ப்புதைத் துப்பாக்கிகள், 100 கண்ணீர்ப் புதைக் குண்டுகள், பயலாசிரக் கணக்கான துப்பாக்கி ரவைகள் அடங்கிய "ரவைப் பெட்டிகள்" ஆகிய வற்றைக் கைப்பற்றினர்.

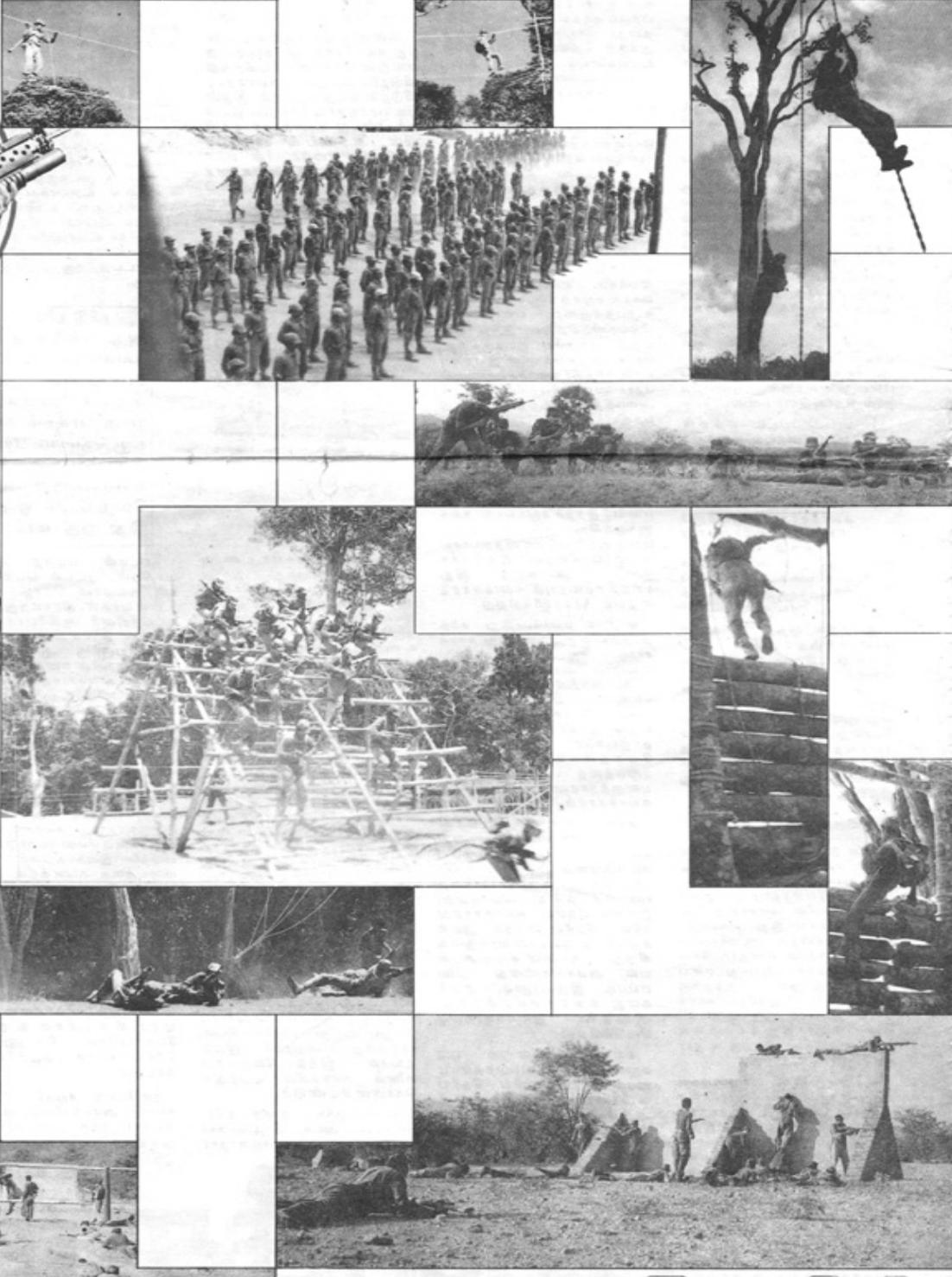
நாசகராகும் பல்கனிதல் பசிற்றப்பட்ட பல காயமடைந்தனர்.

இரண்டு சிங்களப் போரீசர் ஆயுதங்களூடன் எழுது வீரர்களிடம் சரணடைந்தனர். சரணடைந்த இரண்டு போரீசாரும் எதுவித துன்புறுத்தலுமில்லி எழுது வீரர்களால் மன்னிப்பளித்து விடப்பட்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பூவங்கா அரலின் பாதுகாப்பு அரண் எனக் கருதப்பட்ட யாழ்ப்பாணில் நிலையத்தை எழுது வீரர்கள் நிர்லயமாக்கியமை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பெரும் குதுகலத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தங்கள் வீடுகளில் இருந்து வித்களுக்கு வந்த பொதுமக்கள்

எழுது வீரர்களைப் பாராட்டி மகிழ்ச்சிகர ஆரவாரம் தெரிவித்தனர்.

சிங்கள பெணத்த பேரினவாத அரலின் பாதுகாப்பு அமைச்சர்ப் பொறுத்தவரை யாழ்ப்பாண போரில் நிலையமானது வடமாகாணத்தின் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும், பெரியதும், பாதுகாப்பு மிகுந்ததுமாகும். யாழ்ப்பாணம் கட்டிடத்திலுள்ள பல முக்கிய போரில் நிலையங்கள் மூடப்பட்ட ஓள்ளதால் யாழ்ப்பாணில் நிலையம் தமிழ் மக்களுக்கு தெராத சிங்கள அடக்குமுறை ஆட்சியின் தலையாயமாக செயற்பட்டு வந்தது. இப்போரில் நிலையம் தனக்கு அண்மையில் குருநகர் இராணுவ முகாமையும், வடகிழக்கு ரூபி

புலிசுளர்வர்

புலிகள் சாதனை

யில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டமடையையும் பாதுகாப்பு அணிகளாகக் கொண்டு 24 மணி நேரமும் தீவிர கண்காணிப்புக்கும் காவலுக்கும் உட்படுத்தப்பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு இப்போலீஸ் நிலையத்தைச் சூழ முட்டகம் வேலிகளும், மணசாக்கு அரண்களும், கண்காணிப்புக் கோபுரமும் அமைந்திருந்ததால், இதனைத் தாக்குவது இயலாத காரியமே சிங்கள அரசுக்குரியது.

ஏப்ரல் மாதம் 10-ம் திகதி இரவு 9-30 மணி. பல அதிர்ஷ்ட அணிகளைக் கொண்ட விடுதலைப் புலிகளின் கெசிம்ஸப் படை போன்று நவீன சக ஆயுதங்களுடன் யாழ்ப்பாணில் நிலையத்தை சூழச்செய்திருக்கின்றன.

அதே வேளை எமது வீரர்களின் நடவடிக்கை காரணமாக யாழ்ப்பாண மின்சார சபையும், தகவல் தொடர்புகளும் திடீரென துண்டிக்கப்படுகின்றன. எதிரி உரையாதற்கு முன் மின் வேகத்தில் தாக்குதல் ஆரம்பமாகிறது. சாக்கட்டுகள், இயந்திரத் துப்பாக்கிகள், கைக்குண்டு களையும் பாக்கிகள், கைக்குண்டு களையும் ஆயுதங்கள் கதறத் தொடங்கின. சாக்கட்டுகளின் வெடிச் சத்தத்தால் யாழ்ப்பாணம் அதிர்ந்து கொண்டிருந்தது. பல மணி நேரமாக குண்டு மழை பொழிந்தது. இத்தக கடுமையான தாக்குதலை தாக்குப்பிடிக்க முடியாத போலீஸார் பதட்டமடைந்து சிதறி போயினர்.

ஒரேக்கூடுகட்டி தப்பிக்கி

வேட்டுக்களைத் தீர்த்துக்கொண்டு போலீஸ் நிலையத்தினும் உட்புகுந்த எமது வீரர்கள் ஆயுதங்களால் சிவந்ததன் உறையாடி பெரும் தொகையான ஆயுதங்களையும் துப்பாக்கி சவகளைகளையும், அதிசக்தி வாய்ந்த கைக்குண்டுகளையும் கைப்பற்றினர். பின் அதிர்ச்சிவாய்ந்த வெடிமருத்துக்குண்டுகள் வைத்து போலீஸ் நிலையத்தையும், டி. ஐ. ஐ. தலைமைக் காரியாலயத்தையும் தகர்த்தெறிந்தனர்.

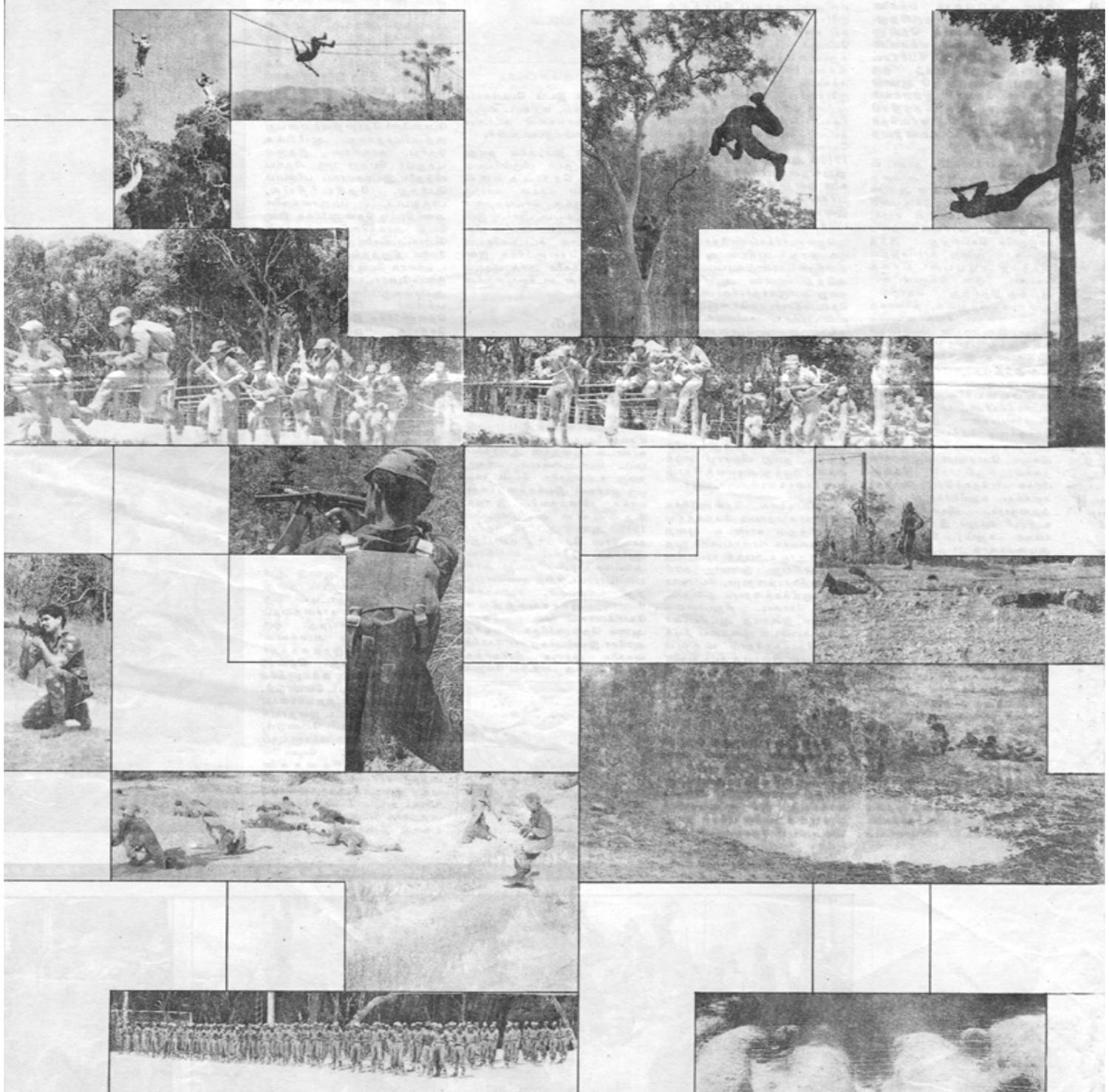
இரணுவ வாகனம் தகர்ப்பு
தமிழ் விடுதலைப் புலி இயக்கத்தின் கெசிம்ஸப் படை அணிபொன்று இரணுவ வாகனம் ஒன்றை கண்ணிவெடி

வைத்து தகர்த்ததில் 20க்கும் மேற்பட்ட சிங்கள இரணுவ வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்தச் சம்பவம் 22-4-85 அன்று பகல் 2 மணியளவில் மூலதன தீய மாவட்டத்தில் உள்ள புதுக்குடிக்குடிப்பு எனும் இடத்தில் தடைபெற்றது.

எமது கெசிம்ஸப் வீரர்கள் புதுக்குடிக்குடிப் பாதாள வீதியில் நிலக் கண்ணி வெடிகளை தாட்டுவதற்கு காத்திருந்தனர். எமது வீரர்கள் எதிர்பார்த்தபடி 'தேடுதல் வேட்டை' என்ற பெயரில் அப்பாவித் தமிழ் இளைஞர்களை வைத்து செய்வதற்காக இரணுவ வாகனங்கள் வந்தன. உடனே எமது வீரர்கள் நிலக் கண்ணிவெடியை வெடிக்கப் பண்ணினர். இரணுவ வாகனம் ஒன்று

கக்குடாறுகியது. அதிலிருந்து 20க்கு மேற்பட்ட சிங்கள வீரர்கள் சிப்பாய்கள் கொல்லப்பட்டனர். பின்னும் வாகனங்களில் வந்து கொண்டிருந்த இரணுவத்தினரை நோக்கி எமது வீரர்கள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தனர். இதனால் இரணுவத்தினர் பின்வாங்கி ஓடினர். எமது தாயில் எதிர்த்த உயிர்ச்சேதமும் ஏற்படவில்லை.

எமது வீரர்கள் எதிர்பார்த்தபடி முடியாத கூலிப் படைபின்னர் அப்பாவித் தமிழ் இளைஞர்களையும் சந்தைக்கு பொருட்கள் வாங்க சென்றவர்களையும் கட்டுக்கொண்டுவீட்டு அவர்களையும் பயங்கரவாதிகள் என பெயர் தட்டுவது மிகவும் தகைப்புக்கிடமானது.

தென்னாபிரிக்க விடுதலைப் போராட்டம்

பெரிந்த சில மாதங்களாக தென்னாபிரிக்காவில் வெகுஜனக் கிளர்ச்சி பூகம்பமாக வெடிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. ஆயிரம் ஆயிரம் கறுப்பின மக்கள் சிறு பான்மை வெள்ளையரின இனவெறி ஆட்சிக்கெதிராக கிளர்ந்து எழுந்து போராட்டங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். தென்னாபிரிக்க இனவெறி அரசு யிருக்கின்ற மான முறையில் இந்த மக்கள் கிளர்ச்சிகளை நசுக்கி நூற்றுக்கும் அதிகமான அப்பாவி மக்களை கொன்று குவித்து வருகிறது. இந்தக் கட்டுரையில் தென்னாபிரிக்க கறுப்பின மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை சுருக்கமாகத் தருகிறோம். கடந்த 70 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இம்மக்கள் நடத்தியும் வீர சுதந்திரப் போராட்டம் இன்று சர்வதேச சமுதாயத்தின் கவனத்தை ஈர்த்து வருகிறது.

தொடங்குகின்ற கறுப்பு இன மக்கள் கிளர்ச்சி செய்வதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதனை அடுத்து ஒவ்வாந்தரங்குக்கும் கறுப்பு மக்களுக்கும் மத்தியில் நீண்டகாலமாக யுத்தங்கள் நடந்து தென்னாபிரிக்காவின் வளம் நிறைந்த நிலங்களை ஒவ்வாந்தரம் தம் வசமாக்கினர். பின் 1815ம் ஆண்டு நன்னம்பிக்கையுடைய பிரித்தானியர் வசம் வீழ்ந்தது. இதனை அடுத்து பிரித்தானியருக்கும் ஒவ்வாந்தரங்குக்கும் மத்தியில் யுத்தங்கள் வெடித்தன. எனினும் காலப் போக்கில் ஐரோப்பிய காலனித்துவ நலன்கள் கருதி ஒவ்வாந்தரம் ஆங்கிலேயரும் ஒன்று சேர்ந்து கறுப்பின மக்களை நசுக்கத் தொடங்கினர். 1906ம் ஆண்டு ஆபிரிக்க மக்களின் இறுதிக்கிளர்ச்சி ஐரோப்பிய காலனித்துவத்தை முற்றுக்கு ஒடுக்கப்பட்டு தென்னாபிரிக்கப் பிரதேசமும் வெள்ளையர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது. இதனிடம் 1910ம் ஆண்டு தாம் கைப்பற்றிய தென்னாபிரிக்காக்கான மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து வெள்ளையர்கள் ஒரு சட்ட விதிகளை இனவாத அரசைப் பிரகடனப்படுத்தினர்.

தென்னாபிரிக்கப் பிரதேசம் முற்றுக்கு தமது அரசியல் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டதை அடுத்து வெள்ளை ஆட்சியாளர் தமது பொருளாதாரக் கண்டலையைத் தொடங்கினர். தென்னாபிரிக்காவின் முக்கிய கனிவளங்களான தங்கம், வைரம் போன்றவற்றை தோண்டி எடுப்பதற்கான பாரிய கரங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இச்சுரங்கங்களில் தொழில் புரிய வலுக்கூட்டாயத்தின் பேரில் கறுப்பின மக்கள் தொழிலாளர்களாக அமர்த்தப்பட்டனர். காலப்போக்கில் விவசாய சமுதாயமாக இருந்த தென்னாபிரிக்க கறுப்பின மக்கள் தமது சொந்த நிலங்களை இழந்து, தமது விவசாய வாழ்க்கையை இழந்து அடிமைத் தொழிலாளர்களாக மாற்றப்பட்டனர்.

படிப்படியாக தென்னாபிரிக்க விவசாய சமுதாயம் மேற்கத்திய காலனித்துவ கரண்டல் முறையின் தாமாக மாற்றப்பட்டு முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறைக்கு இலக்காகியது. இவ்வாறு அரசியல் அதிகாரத்தையும், பொருளாதார ஆதிக்கத்தையும் நிலைநாட்டிக் கொண்ட சிறுபான்மை வெள்ளை இனவாத ஆட்சியாளர் தமது கரண்டல் முறையை நீடிக்கும் நோக்கத்தோடு மிகவும் மோசமான இனவாத சட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தனர். இந்தச் சட்டங்களின் தொகுப்பே "அபாத்தைட்" எனப்படும் நிற ஒடுக்குதல் முறையை உருவாக்கியது.

இந்த இன ஒடுக்குதல் சட்டங்கள் கறுப்பின மக்களின் சகல மனித உரிமைகளையும் பறித்ததுடன் அவர்கள் அவர்களது சொந்த மண்ணிலேயே அடிமை யாக்கியது. இச் சட்டங்களின் பிரகாரம் கறுப்பின மக்கள் தமது பாரம்பரிய பிரதேசங்களிலிருந்து,

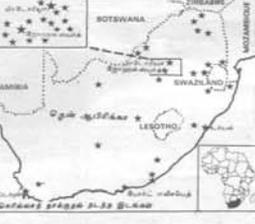

ANC தலைவர் ஆலிவ் டாம்போ பலவந்தமாக இடம் பெயர்க்கப் பட்டு வளமற்ற, வறண்ட வானூர்திப் பிரதேசங்களில் கட்டாயமாக குடியமர்த்தப்பட்டனர்.

அத்தோடு இம்மக்கள் தமது நாட்டினர் தாம் விரும்பியபடி சிவானம் செய்வதற்கும் வெள்ளை இன மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களுக்கு செய்வதற்கும் தடை செய்யப்பட்டனர். இவ்வாறு நிற அடிப்படையில் மிகவும் அநீதியான சட்டங்களையும் பிறப்பித்து தென்னாபிரிக்க இனவெறி இம்மக்களை அரசு மிகவும் கொடுமையான அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கியது.

ஆபிரிக்க விடுதலை இயக்கத்தின் தோற்றம்

இவ்வாறு அரசியல் உரிமைகள் அனைத்தும் பறிக்கப்பட்டு மிகவும் மோசமான பொருளாதார கரண்டல் முறைக்கு ஆளாக்கப்பட்ட பெரும்பான்மை மக்கள் தமது உரிமைகளை மீட்டெடுக்க ஒரு அரசியல் இயக்கத்தை உருவாக்க வேண்டியிருந்தது. இந்தத் தேவையின் அடிப்படையில் 1912ம் ஆண்டு ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தோற்றம் கண்டது. ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் அகிம்சை வழியில் தனது அரசியல் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தது. உரிமைகள், ஜனநாயகம் வேண்டி, அரசாங்கத்திடம் கோரிக்கைகளை முன் வைத்தது. ஆனால் தென்னாபிரிக்க இனவாத அரசோ இவ்வியக்கத்தின் கோரிக்கைகளை முற்றுக்கு நிராகரித்ததுடன் அடக்குமுறையை மேலும்

தீவிரப்படுத்தியது. இதனால் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் கார்த்தியப் பாதை எவ்வீர அரசியல் தாக்கத்தையும் விடாவிடக்கவில்லை, மக்களும் இவ்வியக்கத்தில் நம்பிக்கை இழக்கத் தொடங்கினர்.

1944ம் ஆண்டு ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் இளைஞர் பேரவை உதயமாகியது. இந்த இளைஞர் பேரவையில் முற்போக்கான, தீவிரமிக்க ஒரு புதிய பரம்பரை தோற்றம் கொண்டது. இந்த இளைஞர் அணி அரசியல் போராட்டத்தில் ஒரு புதிய அணுகுமுறையையும், புதிய கொள்கைத் திட்டத்தையும் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசை புதிய பாதையில் வழிநடத்த செய்தது. இந்த இளைஞர் அணியில் இருந்துதான் இன்றைய புரட்சித்தலைவர்களான நெல்சன் மண்டேலா, ஏலிவர் தம்போ போன்றோர் தோன்றினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் இதழில் புத்துயிர் பெற்று ஒரு தேசிய விடுதலை இயக்கமாகப் பரிணாமம் பெற்றது. தேசிய ரீதியில், பரந்துபட்ட வெகுசனங்களை அகிணிர்ட்டி தென்னாபிரிக்க இனவெறி அரசுக்கெதிராக மக்கள் போராட்டங்களை முடுக்கிவிட்டது. வேலை நிறுத்தங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன வெடித்த இந்த வெகுஜனப் போராட்டங்களில் ஆயிரம் ஆயிரம் கறுப்பின மக்கள் பங்கு பற்றினர். 1952ம் ஆண்டு தென்னாபிரிக்க இனவெறி அரசுக்கெதிராக "ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை" ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் ஆரம்பித்து போராட்டத்தை மேலும் தீவிரப்படுத்தியது. அதே வேளை தென்னாபிரிக்க அரசும் இந்த தேசிய சுதந்திர எழுச்சிக்கெதிராக மிகவும் கொடுமையான அடக்குமுறையைக் கட்டிவிட்டு விட்டது. 8000க்கு மேற்பட்ட போராடிகள் கைது செய்யப்பட்டு இறுதியில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் மிருகத்தனமான முறையில் நசுக்கப்பட்டது.

தேசிய சுதந்திர சாசனம்

26-யூன்-1955ம் ஆண்டு ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தனது வலுடைய மகாநாட்டில் ஒரு தேசிய சுதந்திர சாசனத்தைப் பிரகடனம் செய்தது. ஒரு சுதந்திர ஊனநாயக அரசுக்கான வேலைத்திட்டமாக இந்த சுதந்திர சாசனம் அமைந்தது. தென்னாபிரிக்கா அதன் மக்களுக்கே சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும். இன நிற வேறுபாடற்ற மக்களால் தெளிவு செய்யப்பட்ட ஊனநாயக அரசு நிறுவப்பட வேண்டும், தேசிய செல்வம் மக்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளை அந்தச் சாசனம் எடுத்தியம்பியது. இனவாத அரசு அமைப்புக்கிடக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அதற்காக வெகுசனப் போராட்டங்கள் தீர்க்கமான முறையில்

பொருளாதாரத்தை நாசாக்கி மருகமாக எண்ணிய தீவிரவாதிகள்

வரலாற்றுச் சுருக்கம்

காலனித்துவ உட்குறவுக்கு முந்தியகால கட்டத்தில் தென்னாபிரிக்காவில் பல தேசிய இன மக்கள் பிரதேச கயாட்சியுடன், தம்மத்தியில் பரம்பரையற்றவரோடு ஒரு மத்திய நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்கி செயல்பட்டு வந்தனர். 1752ம் ஆண்டு மேற்கத்திய காலனித்துவம் தென்னாபிரிக்காவில் முதல் முறையாக காலடி எடுத்து வைத்தது. தென்னாபிரிக்காவின் நன்னம்பிக்கையுடைய ஒவ்வாந்தர மக்கள் தமது தாதிக்கத்தை முதலில் நிறுவினர். ஒவ்வாந்தரங்களின் காலனியாதிக்கம் விடுவதற்கு

1976-ம் ஆண்டு கிளர்ச்சியின் போது ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். இந்தப் படங்கள் 16-6-76 அன்று சேவடோ எஸ்

சுதேசியப் பேரரசாட்சம்

நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதும் இச்சாணத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இச்சத்திர சாணத்தை வென்றெடுக்கு முகமாக ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் நாடு பூராவும் வெகுசனப் போராட்டங்களை நடத்தியது. தேசிய ரீதியில் கிளர்ச்சிகளும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் வெடித்தன. இதன் உச்சக் கட்டமாக 1960ம் ஆண்டு மார்ச் 21ம் திகதி "சார்க் வில்" (Sharpeville) எனும் நகரத்தில் சாத்தீக ஒத்துழை யாளரை எதிர்ப்பியக்கம் தடைபெற்றது. இது 20,000 மக்கள் வரை கலந்துகொண்டனர். இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தின்போது பொலீசர் துப்பாச்சிப் பிரயோகம் செய்தனர். 67 அப்பாவிகள் காய்ப்பின மக்களைக் கட்டுக் கொன்றனர். இப்படுகொலைச் சம்பவம் நாடெங்கிலும் பெரும் கிளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தியது. ஆயினும் தென்னாபிரிக்க இனவெறி அரசு அவரை கால சட்டத்தைப் பிறப்பித்து மிகவும் மிகுந்தமான முறையில் கிளர்ச்சிகளை நகர்த்தியது. அத்தோடு ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசை தடை செய்யப்பட்ட இயக்கமாகப் பிரகடனப்படுத்தியது. ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசின் அரசியல் தொண்டர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். இதனை அடுத்து ஆ.தே.கா. தலைமையிலுள்ள இயக்கமாக இயங்கத் தொடங்கியது.

தேசியத்தின் ஈட்டி (Spear of the Nation)

ஆயுத பலாத்கார அடக்கு முறைகளைக்கெதிராக சாத்தீக சமாதான போராட்ட வடிவங்கள் பயன் அளிக்காது என்பதை ஆ.தே.கா. உணர்ந்து கொண்டது. தாசீயக்கும், மனித தர்மமும் அற்ற இன வெறி பிடித்த ஒரு அரசுக்கெதிராக சாத்தீகப் பாதை வெற்றியளிக்காது என்பதை இந்த கறுப்பின விடுதலை இயக்கம் புரிந்துகொண்டது. ஆயுத பலாத்காரத்தை ஆயுதத் தாலையே முறியடிக்க வேண்டுமென்ற உண்மையை கறுப்பினர்கள் புரிந்துகொண்டனர். இந்த அரசியல் விழிப்புணர்வின் அடிப்படைவீல் 1961ம் ஆண்டு ஆ.தே.கா. காங்கிரஸ் தனது இராணுவ அமைப்பை உருவாக்கியது. தமது தேசிய போர்ச் சின்னமாக சிவ கரிய ஈட்டியை குறிப்பிடக்கொண்டது. "தேசியத்தின் ஈட்டி" என்ற பெயரில் இந்த இராணுவ அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. தென்சன் மண்டலம் இந்த இராணுவ அணிக்குத் தளபதியானார்.

1961ம் ஆண்டு டிசம்பர் 14ம் திகதி ஆ.தே.கா. காங்கிரசின் இராணுவ அணியான "தேசியத்தின் ஈட்டி" பெயரிடப்பட்டுள்ள கொள்

கொன் மண்டலம் கைப் பிரகடனத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

1. அடிமைகளாக அடிபணிந்து கொள்வதா அல்லது விடுதலைக்காக போராடுவதா? என்ற விடயத்தில் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டிய வரலாற்று சூழ்நிலை ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களுக்கும் எழுவதுண்டு. இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலை எமக்கும் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. நாம் ஒருபோதும் அடிமைகளாக அடிபணிந்து வாழப் போவதில்லை. எமது சக்திகள் அனைத்தையும் ஒன்று திரட்டி எதிரியோடு போராடுவதைத் தவிர எமக்கு வேறு வழி இல்லை.

2. இதுவரை காலமும் சமாதான வழி தழுவிய சாத்தீகப் போராட்டங்கள் தென்னாபிரிக்க அரசு தவறாக அடை போட்டுள்ளது. சமாதானப் பாதையை மக்களின் பவனை மறைக்க குறி பலாத்காரத்தை தீவிரப்படுத்தியது. ஆகவே இந்தப் பழைய பாதையைக் கைவிட்டு தேசியத்தின் ஈட்டியான ஒரு புதிய புரட்சிகரப் பாதையை தழுவிக்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளது.

3. இனிமேல் அரசாங்கத்தின் பலாத்கார அடக்குமுறையை நாம் பலாத்காரம் ஒலமே எதிர்கொள்வோம். ஒடுக்கப் படும் எனது மக்களின் போரா யுதமாக எமது இயக்கம். இயங்கும்.

தேசியத்தின் ஈட்டியாகிய தென்னாபிரிக்க விடுதலை இயக்கத்தின் இராணுவ அணி கொள்வனப் போர்முறையையே தனது ஆயுதப் போர் வடிவமாக தெரி யாக்கக் கொண்டது. தென்னா

பிரிக்க அரசின் பொருளாதார பலத்தை முறியடிக்கும் நோக்கில் நாசகாரச் செயல்களை தமது போர்த் தந்திரமாக இராணுவ அணி கையாண்டது. 1961 டிசம்பர் மாதத்தில் இருந்து 63 மே வரை 200க்கு மேற்பட்ட நாசகாரச் சம்பவங்களை இந்தக் கொல்லா இயக்கம் மேற்கொண்டது. இந்த ஆயுதப் போர் நடவடிக்கையால் நிலவடைந்த தென்னாபிரிக்க அரசு மிகக் கொடுமையான முறையில் அடக்கு முறையை கட்டவிழ்த்துவிட்டது. இதன் விளைவாக திருநெல்சன் மண்டலம் உட்பட பல முக்கிய நிலைகளில் தண்டிப்பு செய்யப்பட்டு சிறைகள் நிரம்பப்பட்டன. இந்த அடக்குமுறை காரணமாகவும், தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதாலும் தண்டகாலத்திற்கு ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஒரு சாதம் தலை ஏற்பட்டது. ஆயுதம் பெறுவதில் இருந்து வந்த கஷ்ட நிலை, மக்கள் இடத்திற்கிடம் செல்ல முடியாத சூழ்நிலை, எல்லா நாடுகளாக அங்கீகாரம், மொசாம்பிக், போர்த்துகீசு அடைந்துவந்த தன் கீழ் இருந்தமை ஆகிய காரணிகளும் ஆயுதப் போராட்டத்தை வலுப்படுத்தி இருக்கிறது. 1976ம் ஆண்டுக்குப்பின் நிலைமை முற்றாக மாறியது. போர்த்துகீசு காலனித்துவ ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்த எல்லா நாடுகள் விடுதலை பெற்றதும் தென்னாபிரிக்க கொல்லாக்கொண்டனா, மொசாம்பிக் போன்ற நாடுகளில் பரீட்சி தளங்களை அமைத்து கொள்ள முடிந்தது. அதேவேளை லிபியா, சீனா போன்ற நாடுகளும் கொல்லாக்கொண்டனா ஆயுத உதவிகள் வழங்கின.

1976ம் ஆண்டில் இருந்து 1979வரை தென்னாபிரிக்க கொல்லாக்கொண்டனா அரசுக்கு 50க்கு மேற்பட்ட எதிர்த்தல்களை நடத்தினார்கள். 80ல் இருந்து ஆயுதப் போராட்டம் போரும் வலுப்படுத்தத் தொடங்கியது.

இதில் முக்கிய நாசகாரச் நடவடிக்கைகளாக பல எண்ணிக்கையற்ற மின்சக்தி நிலையங்கள், கரங்கங்கள் நாசமாக்கப்பட்டன. இராணுவ தளங்களும், தேர்தல் புலகங்கள் நிலையங்கள் போன்றவைமும் கொல்லாக்கொண்டனா தாக்குதல்களுக்கு இலக்காகியது.

கெரில்லாப் போராட்டம் தீவிரமடைந்து வரும் அதேவேளை வெகுசன அரசுமீதும் போராட்டங்கள் தலைதூக்கத் தொடங்கின. அரசாங்கத்தின் இன பாகுபாட்டுக் கொள்கைக்கெதிராக காலத்துக்குக் காலம் பரவலாக பெரும் எதிர்ப்புகள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், குமுறி வந்தன. இவற்றில் (Soweto) சொவெற்றோசு நகரில் 1976ல் தடைபெற்ற கிளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்கது. அரசு இனவாதக் கொள்கைகளைக்கெதிராக பாடசாலை மாணவ, மாணவிகள் பெரிய ஆர்ப்பாட்டமொன்றை நடத்தினர். இவ்வாறப்பட்டதின் போது 252 பள்ளிச் சிறுவர்கள்

பொலீசாரால் கட்டுக் கொல்லப்பட்டதுடன் 2000க்கும் மேற்பட்டோர் காயம் அடைந்தனர்.

இந்த அப்பாவிகள் பள்ளிச் சிறுவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்ட இச்சம்பவம் தென்னாபிரிக்க அடங்கிலும் பெரும் கொந்தளிப்பை எழுப்பியதுடன் உலக சமுதாயமும் கண்டனத்தைத் தெரிவித்தது.

தென்னாபிரிக்காவின் இந்த எதேச்சதிகாரப் போக்கிற்கு காரணம் மேற்கத்தைய முதலாளித்துவ நாடுகள் அந்நிகழ்வுகளில் ஆதரவு தரவில்லை. தென்னாபிரிக்கா ஆபிரிக்கக் கண்டனத்தின் முதலாளித்துவ தளமாக விளங்குகிறது. தென் ஆபிரிக்காவில் பெறப்படும் தங்கம், வைரம், செம்பு மற்றும் பூரேனியம் போன்ற கனிவளங்கள் மேற்கத்தைய முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு இன்றியமையாததாகும். இதனால் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் தென்னாபிரிக்காவின் இனவாதத்தை நிரம்பிட்டுக் கொண்டு அந்நாட்டுக்கு பெருமளவு ஆயுத உதவிகளைச் செய்துவருகின்றன.

தென்னாபிரிக்க அரசாணது தனது உள்நாட்டு கதேசிய மக்களை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருப்பதுடன் தனது அயல்நாடான நவீனியாவையும் தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்து இருக்கிறது. அத்தோடு சுதந்திரம் பெற்ற அங்கோலாவிற்குள்ளும் ஊடுருவி அங்கோலா மக்களின் சுதந்திர வாழ்க்கைக்குப் பெரும் அச்சுறுத்தலாக விளங்கி வருகிறது.

இ.நா.வும் உலக சமுதாயமும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தபோதும் அமெரிக்காவின் ஆதரவோடு தென்னாபிரிக்க இனவாத அரசாணது ஆபிரிக்க கறுப்பின மக்களை கொடுமையாக ஒடுக்கி வருகிறது. கடந்த சில மாதங்களாக தென்னாபிரிக்க கறுப்பின மக்கள் அரசுக்கெதிரான கிளர்ச்சிகளை நடத்தி வருகின்றனர். கடந்த மார்ச் மாதம் 1960ம் ஆண்டு தடைபெற்ற "சார்க் வில்" படுகொலைகளின் 25-வது வகுட லாபகார்த்த தினத்தை ஒட்டி மக்கள் ஆர்ப்பரித்தபோது தென்னாபிரிக்க பொலீசார் மிகவும் குரூரமான முறையில் அடக்குமுறையை கட்டவிழ்த்துவிட்டனர். பொலீசார் கட்டடில் 50க்கும் அதிகமான அப்பாவிகள் கொல்லப்பட்டனர். ஆகும் மக்களின் கிளர்ச்சியோ தொடர்கிறது. ஆயுத அடக்குமுறையால் எந்த ஒரு மக்கள் சமூகத்தையும் அடக்கி ஒடுக்க முடியாது என்ற வரலாற்று உண்மையை தென்னாபிரிக்க-அரசு எந்த ஒரு காலம் உணர்ந்து கொள்ளும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

கொன் கொல்லாக்கொண்டனா.

ற இடத்தில் கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்த மாணவர்களையும், அவர்களைச் சுடும் போலீசாரையும், சுடலங்கள் வீசப்படும் காட்சியையும் காட்டுகின்றன.

சிங்கள அரசின் நாசகாரச் சபி

தமிழ் விடுதலைப் போராட்டம் இன்று புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்று வருகிறது. எமது புரட்சிகர ஆயுதப் போராட்டத்தை ஒரு சில இடங்களில் "பயங்கரவாதம்" செய்யக் கொணக்க கூறிவந்த ஸ்ரீலங்கா அரசு எமது பலமான தாக்குதலையும், உறுதியான வளர்ச்சியையும் கண்டு திகிலடைந்து உள்ளது. ஆயுத பலத்தாலும் தனது கூலிப் படைகளினாலும் தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராளிகளை அழித்துவிடலாம் என கருதி வந்த அரசு தனக்கு ஏற்பட்டு வரும் தோல்வியை மறைக்க முயன்று வருகிறது.

சர்வதேசப் பயங்கரவாதிகளின் கூட்டில் இணங்குவரும் சிங்கள அரசு உலக நாசகார சக்தியாகிய "மொசாட்டின்" ஆலோசனையோடு தமிழ் மக்களைப் பிரித்து, மோதலிட்டு, அழிக்க முன்நிற்கின்றது. எம்மிடமிருக்க முடியாத அங்கமாக இருந்துவரும் இஸ்லாமியத் தமிழர்களுக்கு நாம் எதிராக இயங்குகிறோம் என்ற மாயையை ஏற்படுத்தி அதனூடாக தனது எண்ணத்தை நிறைவேற்ற முயல்கிறது. கடந்த ஒரு வாரத்துக்கு மேலாக கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் மக்களுக்கெதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுவரும் காடைத்தனத்துக்கு இதுவே காரணமாகும். தமிழர்கள் என்ற காரணத்தால் மன்னூலில் முஸ்லிம் மக்களது வியாபாரத் தலங்களை எரித்தும், திகமார்பிய பிரதேசத்தில் குடியிருந்த முஸ்லிம் மக்களின் பரம்பரியப் பிரதேசங்களைப் பறித்து சிங்கள மக்களைக் குடியேற்றியும் வரும் சிங்கள பேரினவாத அரசு முஸ்லிம் மக்களை தமிழ் மக்களுக்கெதிராகத் தூண்டிவிட முன்நடந்து வருகிறது.

தனது கூலிப் படைகளையும், வெளியில் இருந்து இறக்கப்பட்ட குண்டுகளையும் கொண்டு திட்டமிட்ட அடிப்படைகளில் செயல்படும் யானைச் சேய்தலைப் பரப்பி அப்பாவித் தமிழர்களைக் கொன்றும், பல்லாயிரக்கணக்கான வீடுகளைக் கொளுத்தும் தமிழர்களை தமது பிரதேசங்களிலிருந்து அகல்களாக வெளியேற்றி வருகிறது. இந் நாசகாரச் செயலின் தந்திரதாரிகள் அரகம், அரசின் படைகளினுடைய என்பதை அமைச்சக மட்டத்திலுள்ளோரே வெளியிப்படைவதாகக் கூறிவுள்ளனர்.

தோல்வியின் விளைவிலே விழுந்துகொண்டு இருக்கும் சிங்கள அரசு இவ்வாறான சதி முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது சகஜம். நாம் இந் நாசகாரச் செயல்களின் காரணகர்த்தாக்கள் யாரென்பதையும், உண்மையான இனவிரோதிகள் யாரென்பதையும் கண்டு அவர்களுக்கெதிராக எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்திச் செல்லவேண்டும்.

இச்சதி நடவடிக்கையைக் கண்டித்து தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும், தமிழ் விடுதலை இயக்கம், ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி, ஈழபுரட்சி அமைப்பு ஆகியவை கூட்டாக விரிந்த அறிக்கை வகுப்பது.

ஈழத்துத் தமிழ் பேசும் மக்களிடையே பன்மைய ஏற்படுத்தி தமிழ் விடுதலைப் போராட்டத்தை திணைத்தும் நோக்கத்தோடு ஸ்ரீலங்கா அரசு மத அடிப்படையில் மோதல்களைத் தூண்டி வருகிறது. கடந்த சில நாட்களாக இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதிகளில் நடைபெற்ற வன்முறைச் சம்பவங்கள் சிங்கள இனவாத அரசின் நாசகார சதி முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்டவைகளாகும். இவ்வரசிய உடனடி தாண்டவமாகிய "மொசாட்டின்" சதியாலோசனை போட்டு இந்நாசகாரத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதையும் கட்டிக்காட்டி விடும்படிக்கும், இஸ்லாமிய விடுதலையான இஸ்ரோஜாடின் கைகொடுத்துக்கொண்டு இருக்கும் ஸ்ரீலங்கா அரசு தமிழ் விடுதலைப் போராளிகளை முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிரானவர்கள் என்ற திடுக்கிடும் விசம்பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டு வருகிறது. இஸ்லாமிய சமூகத்தில் இருந்து எம்மை அடையப்படுத்தும் தோஷக்கிடவிழ்த்தவிடப்படும் இந்தப் பிரச்சாரம் அபாண்டமனதோடு மிகவும் வேலிக்கொண்டதாகும்.

விடுதலை இயக்கங்களின் ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளால் முஸ்லிம் மக்களுக்கும் ஏறிய தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும்மீடையே உறவுகள் வலுப்பெற்று வந்தன. முஸ்லிம் மக்களிடம் இருந்து விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு மேலும் மேலும் ஆரவு திரண்ட வந்தது. இதனால் கண்ட ஸ்ரீலங்கா ஆட்சியாளர்கள் திகிலடைந்தனர். இவ்வேஜாடின் ஸ்ரீலங்கா அரசு நடபுறவு கொண்டு உடையால் ஆற்றும் அடையாத அடிநாடுகள் தமது உதவியை நிறுத்தி வருகின்றன. பார்ப்பட்ட முஸ்லிம் மக்களிடையே வளர்ந்துவரும் "சியோனிசம்" எதிர்ப்புணர்வை திணைத்துப் பதற்கும் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை ஒடுக்குவதற்கும்

முஸ்லிம் நாடுகளில் இருந்து உதவியைப் பெறுவதற்குமாகவே சிங்கள பொருத்த இனவாத அரசு திட்டமிட்டு இந்த மோதலைத் தூண்டி வருகின்றது. கடந்த வரும் ஸ்ரீலங்கா அரசு எமது போராட்டத்தை நகர்த்தும் தோக்குடன் இஸ்ரோவின் உதவியை நாடி இராஜதந்திர உதவியை ஏற்படுத்தியபோது முஸ்லிம் மக்கள் அதற்கெதிராக கணர்ந்தெழுந்தனர். கிழக்கிலயில் பரவலாகப் போராட்டம் வெடித்தது. இதை சலித்துக் கொள்ள முடியாத சிங்கள ஆட்சியாளர் அடக்குமுறை மூலம் அப்போராட்டங்களை மிகுந்த தளமாக நகர்த்த முயன்றார் என்பதை முஸ்லிம் மக்கள் நன்கறிவர்.

பாலுத்த மக்களின் நிலங்களை அபகரித்து, அவர்களை அகல்களாக மனித குலத்தின் வெறுப்புக்கு ஆளாக்கியுள்ள இஸ்ரோவிய ஆக்கிரமிப்பாளரும் ஸ்ரீலங்கா அரசு கூடிக் குலாவுகின்றது. பாலுத்த மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை உறுதியாக ஆதரித்துவரும் தமிழ் விடுதலைப் போராளிகளை முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிரான வன்முறையாளர்கள் என்று சித்தரிக்க முயற்சிக்கும் சிங்கள அரசின் சதித்திட்டம் ஒருபோதும் வெற்றிபெறப் போவதில்லை. மத அடிப்படையில் தமிழ் மக்களைப் பின்படுத்தும் ஸ்ரீலங்கா அரசு மேற்கொள்ளும் சதி முயற்சிகளுக்கு பரியாகாத விழிப்பாக இருக்குமாறு நாம் தமிழ் பேசும் மக்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மத வேறுபாட்டுணர்ச்சியின்றி ஈழத் தமிழ் பேசும் மக்களிடையே காலம் காலமாக நிலவிவரும் பிணக்க முடியாத உணர்வுகளை தொடர்ந்தும் பேணிப் பலப்படுத்தும் எமது விடுதலையை வென்றெடுக்க உறுதுடிடன் செயற்படுவோமாக.

இன்னும் எவ்வாறு

எனது கதவைத் தட்டிக் கேட்காதே எதுவும். மரணத்தால் விடுதலைக்குக்கிறது என் வீடு. இந்த நாட்கள் கூக்கிற்றுப் பேய்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.

இன்று பூக்களும் பறவைகளும் குழந்தைகளின் புன்னகைகளும் பெண்களும் எரிந்து போயினர். உறுப்புகள் வெட்டப்பட்டவர்களின் குரல்கள் வெளிகளில் தடுமாறுகின்றன. பிணங்களின் நடுவில் நொறுங்கும் புத்தனின் மண்டையோட்டிலிருந்து கழுதிகள் அலறுகின்றன.

கடவுள் மொழி இனம் என்று துருப்பிடித்த தகரத்தால் உன் தொண்டையை அறுப்பது சுலபம்—இன்று மனிதனாக இருப்பது குற்றம்.

பூமி—எலும்புக் கூடுகளின் தாழ்வாரம் (எலும்புகள் இன்னும் குவிகின்றன) காற்று—வெடிமருந்துப் புகைகளின் கிடங்கு (புகைகள் இன்னும் அடர்கின்றன) மணலில் பதியும் ஒவ்வொரு சுவட்டிலும் ரத்தமும் சீழும் படிக்கின்றன.

சிலந்திகள் பின்னிய வலையில் சரித்திரத்தின் ஆந்தைக் கண்கள் வெறுமையாய் உறையும்.

எனது கதவைத் தட்டிக் கேட்காதே எதுவும் இன்று மனிதனாக இருப்பதே குற்றம்.

—செளந்திரன்

இருபத்திராவு மணிநேர கிரய

பகலைச் சட்டபூர்வமாகச் சதுரமிட்ட ஜன்னல்களில் நடு நிசியின் ரொடி நிழல்கள். பதுங்காமல் பவிஷ்டின் பவனிவரும் ஒராய்ப் பற்களுக்கு இரும்பு வளைவுகளாய் ராணுவப் பாதுகாப்பு இருமை தாண்ட விரதமெடுத்துத் தலைமழித்த பிஷ்டி மடத்தில் மலர்ச் செடிச் சிலிர்ப்புகள் கூட ராஷ்டிரத் தலைப் பரட்டைகளாகின்றன.

குழந்தை வீறிடுகிறார். நாளாந்த நாகரீகத்தின் ஒளிச்சதுரம் உடைந்து வீட்டினுள் சிதறுகிறது சட்டத்தின் கரம் எறிந்த பெட்ரோல் வெடி.

பீதியின் எல்லை. குழந்தைமை கற்பிழந்து பயங்கரம் முதிர்கிறது.

உலகின் ஊமைச் சட்டங்கள் வீறிட்டு அழும் பெண் குரலைச் சுற்றி உதவியற்ற அமைதிப் பிராந்தியமாகின்றன. விடிவின் திசையன்று ஒரு சமூகத்தின் உயிரைச் சூழ்கிறது இருபத்திராவு மணிநேர இரவு.

கண்முன்னால் தாய்தங்கை கழுத்தறுபடக் கண்டவனின் பிஞ்சுக் கை பிடித்த துப்பாக்கி இரும்பில் மட்டும் நஷ்டநரங்களின் ஒளிக் கண்ணீர்த்துளி ஒன்று உதயத்தை நோக்கிப் பிரவஹிக்கிறது நெருப்பாக.....

மக்கள்

கெரில்லா வடிவமான ஆயுதப் போராட்டத்தை மக்கள் யுத்தம் என முதலில் வர்ணித்தவர் மாவோ. வெகுசன அரங்கில், வெகுசனப் பங்களிப்போரு நடத்தப்படும் போர் என்பதால் இப் போராட்டமுறை மக்கள் யுத்தமெனக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆசிய, ஆபிரிக்க, வத்தீன் அமெரிக்க விடுதலைப் போராட்ட அனுபவங்களை நாம் பரிசீலிக்கு மிட்டு கெரில்லாப் போர்முறைத் திட்டத்தின் வெற்றிக்கு மக்களின் பங்களிப்புத்தன்மை மூலமாக இருந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். போராட்ட களத்தில் மக்கள் நேரடியாகக் குறிக்கும் போழுதே கெரில்லா வடிவ ஆயுதப் போராட்டம் மக்கள் யுத்தமாகப் பரிணமிக்கிறது.

ஆதரவு நேரடிப் பங்களிப்பாக மாற்றம் கொள்ளும்பொழுதுதான் போராட்டத்தில் ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்படுகிறது; உண்மையான மக்கள் போராட்டம் உதயமாகிறது.

ஆதரவு நல்கும் நிலையிலுள்ள வெகுசனத்தை ஆயுதப் போராட்டத்தில் நேரடிப் பங்குதாரர்களாக மாற்றுவதென்பது இவ்வுலக வாண் காரியமல்ல. இந்தக் கைங்கரியத்தை எந்த ஒரு விடுதலை இயக்கமும் உடனடியாக, எடுத்த எடுப்பில் சாதித்து விட முடியாது. இது நீண்டகால கடின உழைப்பின் மூலம் படிப்படியாக சாதிக்கவேண்டிய விஷயம். இது மக்களின் அரசியல் விழிப்புணர்வை, தேசாபிமானவுணர்வை, தட்டி எழுப்புவதில் தங்கியிருக்கிறது. இங்கு தான் ஒரு புரட்சிகர விடுதலைச் சிந்தார்த்தத்தின் பங்கு முக்கியமாகிறது.

மானது வாழ்வனுபவத்திலிருந்து பிறப்பெடுக்கிறது. வாழ்வோட்டத்தின் நிதர்சனத்திலிருந்து கருக்கொள்கிறது நாளாந்த நடைமுறைப் பிரச்சனைகளிலிருந்து பிரச்சனை கொள்கிறது. புரட்சிகர சிந்தார்த்தமானது புரட்சியின் மையத்திலிருந்து, புரட்சியின் யதார்த்த களத்திலிருந்து பிரவாகமெடுக்கிறது.

உலக விடுதலை இயக்கங்கள் பல மார்க்சிய லெனினியத்தை தமது தத்துவவார்த்தவழிகாட்டியாக தழுவிக்கொண்டபோதும் போராட்ட களத்தில் பெறப்பட்ட அனுபவத்தின் அடிப்படையிலேயே தமது புரட்சிகர சிந்தார்த்தத்தை

கெரில்லாப் போரின் ஆரம்ப கட்டங்களில் மக்கள் வெறும் பார்வையாளர்களாக, அவதானிகளாக மட்டும் இருந்துவருவர். காலப் போக்கில் அவதானிகள் என்ற நிலையிலிருந்து அனுதாபிகளாக, ஆதரவாளர்களாக மக்களின் நிலைப்பாடு மாறுகிறது. ஆனால் இந்த அனுதாபமும்

புரட்சிகர சிந்தார்த்தம் என்பது வெறும் கற்பனாவாதத்திலிருந்து பிறப்பதல்ல. ஏற்கனவே எழுதி வைக்கப்பட்ட தத்துவவார்த்த தூல்களிலிருந்து பெறப்படுவதல்ல. புரட்சிகர சிந்தார்த்த

யுத்தமும்

நெறிப்படுத்திக் கொண்டன. மொசாம்பிக் விடுதலை இயக்கத்திலும் சமோரா மாசேல் சொல்கிறார்:

‘செயலில் இருந்தே சிந்தனை தோன்றுகிறது. நாம் ஆரம்பத்தில் மக்களுக்கு விடுதலை பெறக் கொடுக்க விரும்பினோம். ஆனால், மக்களே தங்களை விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை பின்புதான் அனுபவ வாயிலாக அறிந்து கொண்டோம். விடுதலைப் போராட்ட களத்தில் நேரடியாகப் பங்களிக்கும் மக்கள் தங்களை விடுவித்துக்கொள்ள முடியாத என்பதை நாம் உணர்ந்துகொண்டோம். நாம் அனுபவ வாயிலாக நிறையக் கற்றறிந்தோம். நாம் தவறுகள் இழைப்பதுண்டு. ஆனால் அந்தத் தவறுகளிலிருந்து நாம் எம்மைத் திருத்திக்கொண்டோம். நாம் வெற்றிகளும் ஈட்டுவதுண்டு. அந்த வெற்றி அனுபவங்களிலிருந்து எம்மை மேலும் செம்மைப்படுத்திக் கொண்டோம். இவ்விதம் செயற்பாட்டு அனுபவங்களிலிருந்தே எமது விடுதலைச் சிந்தார்த்தம் பரிணமம் பெற்றது. இவ்விதம் நாம் வரித்துக்கொண்ட எமது புரட்சிகர சிந்தார்த்தம் ஏற்கனவே வேறொரு சூழ்நிலையில் வேறொரு காலத்தில், வேறொரு இடத்தில் செயற்பாட்டுத் தத்துவமாக நெறிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பின்பு அறிய முடிந்தது. அந்தத் தத்துவம்தான் மார்க்சிய - லெனினியம்’

பொருள் உற்பத்தி வடிவத்தின் நிச்சயிக்கவும் சமூக, வர்க்க முரண்பாடுகளை ஆய்வு செய்யவும், சமுதாயப் புரட்சிக்கான செயற் திட்டத்தை வகிக்கவும் மார்க்சிய சமூகவியல் அடிப்படையிலும் கோட்பாடுகளை தந்துதல்கிறது. ஆயினும், அதே வேளை ஒவ்வொரு புரட்சிகர சூழ்நிலையும் தனித்துவமான விசேட குணம்சங்களையும், அதற்கேயுரிய சிக்கலான பிரமாணங்களையும் கொண்டிருப்பதை நாம் காணலாம். ஒரு சமூக தத்துவத்தின் பொது விதிகளை மட்டும் கொண்டு ஒரு புரட்சிகர சூழலின் முழுமையை நாம் தரிசித்துக்கொள்வது கடினம். அந்த சூழலில் செயற்பட்டு, அந்தச் செயற்பாட்டு பரிசோதனை அனுபவங்களின் அடிப்படையில் ஒரு புரட்சிகர கொள்கைத் திட்டத்தை நெறிப்படுத்துவது அவசியமாகிறது. ஆசிய, ஆபிரிக்க, வத்தீன் அமெரிக்க புரட்சிகள் இந்த உண்மையைப் பகர்கின்றன. மார்க்சியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட போதும் ஒவ்வொரு புரட்சியும் அதற்கான சிறப்பு வரலாற்றை, அதற்கான புதிய புரட்சி அனுபவத்தை, அதற்கான புரட்சிகர சிந்தார்த்தத்தை சிருஷ்டிக்கத் தவறவில்லை.

டப் போவதில்லை. மக்கள் வேண்டுவதெல்லாம் உருப்படியான. பயன் தரும் நலன்களையே. தமது வாழ்க்கை நிலை மாறும், மேம்பட்டதாக அமை யும் என்பதற்காகவும், தமது வாழ்க்கை நிம்மதியாக கஷ்ட மின்றி முன்னேற்றப் பாதையில் செல்லும் என்பதற்காகவும், தமது பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் சுபீட்சமாக அமையும் என்பதற்காகவும் மக்கள் போராட்டு முன் வருவார்கள்’ என்கிறார்.

தமிழ்நாடு தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் இன்றுமக்கள் யுத்தமாக விலங்கிப்பெறும் புரட்சிகர வரலாற்றுக் காலகட்டத்தை அண்மித்துள்ளது. இதுவரை காலமும் அனுதாபிகளாக, ஆதரவாளர்களாக இருந்துவந்த எமது மக்கள் இனி நேரடிப் பங்குதாரர்களாக மாறும்பொழுதே இந்த மக்கள் யுத்தம் சாத்தியமாகும். ஆனால் புரட்சிகர விழிப்புணர்வு தோன்றாமல் மக்கள் போராணிகளாக மாறப்போவதில்லை. இந்த விழிப்புணர்வை தட்டியெழுப்பக் கூடிய ஒரு புரட்சிகர விடுதலை சிந்தார்த்தம் எவ்வாறு அமையப் பெற்றிருக்க வேண்டும்?

எமது மக்களின் நிதர்சன வாழ்க்கை நிலைகளைப் பிரதிபலிக்காத, அவர்களது ஜீவாதாரப் பிரச்சனைகளைத் தொட்டு நிற்காத வரண்ட கருத்துக்கள், அந்நிய சிந்தனைகள், புதிரான கோட்பாடுகள் மக்களை ஒருபொழுதும் போராட்ட களத்திற்கு ஈர்க்கப் போவதில்லை. எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளின் சிக்கலான பிரமாணங்களும் அதற்கான வரலாற்றுக் காரணிகளும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. எமது மக்கள் அந்தக் காலத்து ரஷ்யாவிலோ, சீனாவிலோ, கியூபாவிலோ வாழ்ந்து கொள்வதற்குக் கிடையாது. பழைய மரபு மார்க்சியவாதிகள் அப்படித்தான் நினைத்தார்கள். அதனால் அந்நிய புரட்சி வடிவங்களையும், அவற்றின் தத்துவவார்த்த கோட்பாடுகளையும் அளவுகோலாக வைத்து எமது மக்களின் பிரச்சனைகளை அளந்துபார்க்க முனைந்தார்கள். அதனால் மக்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்டார்கள். இந்தப் பழமையான மார்க்சிய வாதிகள் சிலர் இன்று விடுதலை இயக்கம்’ என்ற போர்வையில் எமது புரட்சிகர சூழ்நிலைக்கு எவ்வாத புராதன மார்க்சிய கருத்துக்களை விதைத்து வருகிறார்கள். மக்கள் கிரகித்துக்கொள்ள

வீர வணக்கம்

விடுதலைப் புலிகளின் போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு வீர காவியம் படைக்கப் படுகிறது. கொக்கிளாய் இராணுவ முகாம். காட்டின் நடுவே ஒரு கற்கோட்டை சுற்றிலும் முள்வேலிகள். மண்மூட்டை அரண்கள். பாதுகாப்பு அகழிகள். நிலக்கண்ணிப் பொறிகள். இயந்திரத் துப்பாக்கி பொருத்திய பாதுகாப்புக் கோபுரங்கள். இத்தனைக்கும் மத்தியில் இளம் புலிகள் எனக் குதிக்கின்றனர். பயங்கரச் சண்டை மூங்கிறது. அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த எமது வீரர்கள் மூர்க்கத்துடன் முன்னேறித் தாக்குகின்றனர். எதிரியின் பாதுகாப்பு அரண்கள் நொறுங்குகின்றன. எதிரிப் படை சிதறடிக்கப்படுகிறது. எஞ்சியோர் பின்வாங்கி ஓட்டம் பிடிக்கின்றனர். ஒரு பெரிய போர்ச் சாதனை நிலைநாட்டப் படுகிறது.

இந்த வீர காவியத்தைப் படைத்து களத்தில் புவியான தியாகிகளே! உங்கள் வீரத்திற்கும் தியாகத்திற்கும் எமது வீர வணக்கத்தை செலுத்துகிறோம்.

மேலேயேறும் திட்டம் கண்கள கனகரத்தினம் ரஞ்சன் (காசம்) பொத்துவில் குணசிங்கராஜா துவாரகன் (மயூன்)

பொன்னையா சத்திரகுமார் (காத்தருபன்) மட்டக்களப்பு கதிரவேலு செல்வராசா (மகான்) கம்பம்மலை

நமச்சிவாயம் தருமராசா (ரவி) செம்மலை

சண்முகராஜா பிரபாகரன் (ஜெகன், இடிஅயின்) திருவேணாமலை

சதாசிவம் அன்ரனி (செரனி) சாவகச்சேரி

பொன்னையா சண்முகநாதன் (ரஞ்சன், மாமா) கண்டலவளை

தியாகராஜா வரேத்திரன் (தனபாயன்) பாத்தன்

துரைசாமி சிறீமுருகன் (காத்தான்) சாவகச்சேரி

கனகசபை செல்வராசா (கொடி) மட்டக்களப்பு

முதுங்கொடுவ உடுகம கேமசிநி (பழக, வீன்சன்) பருத்தித்துறை

சுந்தையா ஜெயந்தன் (நிமால்) பருத்தித்துறை

பாலசுந்தரம் பாலகணேசன் (சங்கரி) வல்வெட்டித்துறை

கனகு இராசநாயகம் (வேதா, ரிவர்) கண்டலவளை

சுந்தையா பர் ஸுவரன் (காந்தி, பாவன்) தம்பலகாமம்

சிதறிய உணவு ரத்தம் பிறந்த மண்ணில் சிந்தியதும் கடராணது ஆயிரமாயிரம் மணங்களில் கணன்று பறியெய்ந்து பணயதிர மணல் சிதற வெளியெய்க்கும் வெடித்தெழுகிறது பெருந்தீ த் கனிந்து சூரியனாகி விடியும் உன் தாகம் மலர்களாய் சிரிக்க கணவுகள் உயிர்த்துப் பறவைகளாகும்

